

Cena za nekvalitné štúdium

Asi nielen mňa prekvapila správa, že na vysoké školy sa hlási v súčasnosti v priemere viac študentov, ako je zvykom v iných krajinách EÚ. Meiej nás už asi prekvapilo to, že mnoho z nich sa na vysokú školu aj dostane. Jedným z dôvodov majú byť „mäkké“ prijímacie pohovory, ktoré nedostatočne selektujú dobrých a perspektívnych študentov od tých slabších. Tí najslabší väčšinou opustia školu v prvom ročníku.

Moje vlastné skúsenosti hovoria, že aj náročnosť samotného štúdia nie je veľmi ukážková. Nechcem svoje poznatky zovšeobecňovať na všetky vysoké školy, ale mnohých sa to určite týka. Roky chodím prednášať predovšetkým študentom vyšších ročníkov. Prekvapuje ma, že sa stretávam s tým, že

Štvrtok

ekonómky

Eleny Kohútikovej

málo diskutujú, mnohé pojmy, ktoré by im mali byť známe, počujú po prvý raz a u mnohých cítim pasivitu – prijímajú to, čo im učitelia hovoria bez toho, aby o veciach pochybovali, hľadali si svoju vlastnú cestu a vlastnú pravdu. Samozrejme, na to, aby ju vedeli nájsť, nestačí chodiť iba na prednášky či semináre, ale vyžaduje si to veľkú dávku samovzdelávania a získavania vedomostí aj z iných zdrojov.

Pýtala som sa syna môjho priateľa, ktorý študuje na jednej z kvalitnejších vysokých škôl ekonomického

zamerania, ako sa mu páči štúdium. Jeho odpoveď ma dosť šokovala. Povedal mi, že napriek tomu, že študuje omnoho viacej literatúry a zdrojov, ako škola vyžaduje, aj tak má veľmi veľa času, a preto si našiel popri štúdiu zamestnanie. Povedal, že radšej by nerobil a dostal kvalitnejšie vzdelanie. Ale že je, žiaľ, väčšinou osamotený vo svojej snahe o hlbšie vedomosti, lebo mnohí jeho spolužiaci necítia potrebu kvalitnejšieho štúdia, v'ia pred sebou iba sen dokončenia školy a diplom.

Iní študenti namiesto toho, aby bojovali s pasivitou, volia odchod na niektorú zo zahraničných vysokých škôl. V praxi potom mnoho z tých študentov, ktorí si štúdium odsedeli a neodštudovali, zapadne do všedného

priemeru a dostáva sa úrovňou práce na úroveň zamestnanca so stredoškolským vzdelaním. Iní prídu a požadujú okamžite vysoké mzdové ohodnotenie, hoci pri pohovoroch ťažko z nich dostať vlastný názor, a to aj v slovenskom jazyku. Ak chcú uspieť v praxi v širokej konkurencii, musia potom popri práci doháňať aj vzdelanie, ktoré nedostali, resp. nezískali počas štúdia.

V pomere k počtu obyvateľov máme stále menší podiel vysokoškolsky vzdelaných ľudí, ako je priemer Európy. Kvantitou však tento priemer nedoženieme. Dobiehanie nemôže ísť na úkor kvality. Inak to štúdium bude stáť omnoho viac – nielen absolventov, ale aj zamestnávateľov. A to nie je cesta dobrým smerom.